

POSUDEK VEDUCÍHO PRÁCE NA DIPLOMOVOU PRÁCI

Téma diplomové práce: Suverenita státu v kontextu evropského práva
Autor diplomové práce: Tomáš Jirovec
Vedoucí práce: JUDr. Stanislav Sádovský, Ph.D., LL.M., MSc

Zvolené téma

Autorem zvolené téma lze bez nadsázky charakterizovat jako téma na jednu stranu aktuální (s ohledem na probíhající integrační procesy na evropském kontinentu) a na druhou stranu jako citlivé (ze stejného důvodu). Konflikt státní moci (jejíž je suverenita nedílnou součástí a definičním znakem) např. s tzv. supranacionalitou (*terminus technicus* s nejužší vazbou na Evropskou unii) je o to intenzivnější, o co intenzivnější jsou tendence prohlubování evropské integrace s přesunem pravomocí do centra EU. Autora nelze za výběr tématu než pochválit. Zvolil si pro diplomovou práci právě výběrem tématu těžší cestu, platí však, že čím trnitější je cesta, tím větší zpravidla bývá ocenění.

Struktura práce

Už samo zvolené téma implikuje, že se jeho zpracovatel musí vypořádat definičně se základními pojmy, jimiž práce operuje – a to zejména s pojmem stát a pojmem suverenita. A v tomto směru autor nepochybil a vydal se cestou shora naznačenou, cestou logickou. V rámci základních pojmů pak byl nucen provést vypořádání se s pojmy navazujícími (lid, území, obyvatelstvo, moc), čehož se rovněž zhostil se ctí.

Práce je tedy logicky strukturována konzervativním způsobem od jednotlivostí k jejich vzájemnému propojení a vyústí ve tématem avízovaného vztahu stát – nadstátní společenství, byť autor jde ještě za rámec názvem práce slíbené obecné roviny a aplikuje téma na konkrétní případ České republiky.

Zpracování tématu obsahově i formálně

Autor zvolil, jak již bylo uvedeno, konzervativní systém členění práce do čtyř hlavních kapitol (Stát, Suverenita, Evropské právo a Suverenita ČR v kontextu členství v EU), k čemuž lze ještě přičíst část úvodní a závěrečnou. Z pohledu státovédného první a druhá kapitola definují a rekapituluji známé skutečnosti

Autor mohl věnovat větší pozornost korekturám (anebo si mohl vypnout automatické opravy v MS word), což je výhrada toliko formální, nikoli obsahová, nicméně pokud čtenáře hned v úvodu práce zaujme nesprávné „ve 4. Století“ (str. 8) nebo v poznámce pod čarou č. 5 „založené pře několika tisíci lety“ (str. 9), příp. „Ústavní zákon č- 542/1992 Sb.“ (str. 12, pozn. pod čarou č. 14), anebo str. 18, kdy používá „jí“ místo správného „ji“, práci to do jisté míry dehonestuje.

Rozporuplný efekt vyvolává mezinárodně-právní rozměr práce, byť s ním autor předem kalkuluje a upozorňuje na něj již v úvodu své práce. Skutečnost, že se mezinárodní právo s právem vnitrostátním „nemají nijak zvlášť v lásce“ a vnitrostátní právo je mezinárodním prakticky ignorováno (mezinárodní právo považuje vnitrostátní právo za jev, nikoli za právo), ztěžuje vzájemnou interakci; nehledě na fakt, že mezinárodní právo je tak specifickým právním odvětvím, že je pro studenty středních škol (a dokonce možná i pro pedagogy přednášející základy společenských věd), na něž by se snad měla práce obracet v praktickém uplatnění, skoro až

kontraproduktivního charakteru. na druhou stranu je potřeba poznamenat, že se autor s tímto obtížným faktorem vypořádal poměrně z grácií a mezinárodněprávní rozměr neužívá v míře neúnosné.

Rozsah práce blíží se ke stovce stran činí práci rozsahově nadprůměrnou a plně odpovídá nárokům kladeným na tento typ vědecké práce.

Poznámky pod čarou jsou příjemným oživením základního textu a obsahují řadu zajímavých informací, jež by, byly-li by součástí základního textu mohly působit neorganicky. Fonty jsou užívány střídmě a jejich užití odpovídá charakteru vědecké práce, tzn. přiměřeným způsobem zvýrazňují podstatné pasáže, aniž by vzhledově narušovaly zbývající text.

Styl práce

Práce s textem nečiní autorovi zjevně žádné zásadní problémy. Konstrukce vět je sofistikovaná, jednotlivé pasáže na sebe plynule a logicky navazují a tak snad až na někdy lehce „šroubovaný“ styl mající za cíl dodat práci punc větší vědeckosti a na (již zmíněnou korektorskou nepozornost) nelze autorovi po této stránce nic vytknout. Co však práce postrádá, je jisté penzum vlastních závěrů a názorů. Prací, které mají výrazně deskriptivní charakter, je majorita a tato nijak nevybočuje. Jak byl autor odvážný při volbě tématu, tak ho odvaha opustila při formulování vlastních postulátů, i kdyby to měla být „jen“ polemika s autoritami státovědy. I když některé věty v závěru práce lze označit jako formulačně brilantní, nelze se ubránit pocitu jakési sterility; autor do problematiky nevnáší nic ze svého já. Čtenář se nedozví jeho názory na vztah suverenity a integrace, nejsou-li jeho názorem obecné floskule proklamačního charakteru, což je škoda. A v práci právně (státovědně) zaměřené, zpracovávané v rámci studia na neprávní vysoké škole by měl být autor, který je současně posluchačem právnické fakulty, odvážnější a měl by znalostí nabytých na právnické fakultě využít v mnohem větší míře.

Další aspekty práce

Seznam použité literatury je přiměřeně bohatý a autor jistě pečlivě zvažoval, které zdroje užít a které ponechat stranou.

Jsem hluboce přesvědčen, že autor cíl práce, který si vytknul – v jakési konsolidované formě předestřít posluchačům Pedagogické fakulty a středoškolským pedagogům problematiku evropské integrace ve vztahu ke státní suverenitě – v zásadě a akceptovatelným způsobem naplnil.

S odvoláním na shora uvedené navrhuje vedoucí diplomové práce hodnocení práce stupněm ***v ý b o r n ě a ž v e l m i d o b ř e***, v závislosti na kvalitě obhajoby.

K tomu podává vedoucí práce komisi následující vysvětlení – autor je posluchačem právnické fakulty a s přihlédnutím k tomuto faktu by bylo možno klást na práci vyšší nároky, než jaké jsou obvykle kladeny na práce zabývající se právními tématy v rámci studia na neprávnických fakultách. Na druhou stranu se jedná o přístup do jisté míry diskriminující, autor by neměl být znevýhodněn tím, že studuje ještě jinou vysokou školu – v tomto směru je vedoucí práce rozpolcený. Věřím však, že autor práce, který je verbálně ještě zdatnější než v písemném projevu, předvede excelentní obhajobu a komise ho bude moci ohodnotit známkou ***v ý b o r n ě***.

V Praze dne 27. 8. 2010

Stanislav Sádovský

V rámci obhajoby doporučuji položit některou z následujících otázek:

1. Obyvatelé jsou fyzické osoby trvale žijící na území daného státu. Co zahrnuje ono „trvale“? Resp. kde prochází hranice mezi pobyty trvalým, dlouhodobým a krátkodobým?
2. Jak hodnotí diplomant expanzivní tendence katalogu základních lidských práv?